

WORLD POLITICS

Print Issn: 2383-0123

Online Issn: 2538-4899

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

Position of Hybrid Warfare in China's Territorial Integration: A Case Study of Taiwan

Sajad Karimi Parsheh M.A. student in International Relation, Department of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: Sajadkarimi8557@gmail.com

Gholam Ali Chegnizadeh * *Corresponding Author*, Associate Professor of International Relation, Department of Law and Political Science, Allameh Tabataba'i University, Tehran, Iran. E-mail: Chegnicadeh@yahoo.com

Article Info

Article Type:

Reserch Article

Keywords:

China,
Taiwan,
Hybrid Warfare,
Cyber Operation,
Territorial Integration

Article history:

Received May 28, 2024
Received in revised form
August 30, 2024
Accepted September 17,
2024
Published Online
September 21, 2024

ABSTRACT

Attempts to create a united country and recapture historical borders are among the strategic and momentous aims in the foreign policy of China. Taiwan as one of the secluded regions from the motherland, has been always one of the main targets for China for territorial integration and China has employed various policies in order to pursue this approach among which hybrid war has been one of the most vital ones in the structure of its foreign policy for territorial annexation. The present study aims to answer this question that What are the employed techniques for China against Taiwan when it comes to hybrid wars? The findings indicate that cyber-attacks, efforts for international isolation, and media war have been as the most important hybrid war tactics for territorial integration. The present study is explanatory and utilizes the conceptual frameworks of hybrid war. The data collection method is library and integration territorial of China and hybrid war are dependent and independent variables respectively.

Cite this Article: Karimi Parsheh, S., & Chegnizadeh, G. A. (2024). Position of Hybrid Warfare in China's Territorial Integration: A Case Study Taiwan. *World Politics*, 13(2), 29-51.

doi: 10.22124/wp.2024.26971.3329

© Author(s)

Publisher: University of Guilan

DOI: 10.22124/wp.2024.26971.3329

1. Introduction

This essay examines the role of hybrid warfare in the People's Republic of China's (PRC) territorial integrity strategy, with a particular focus on the case of Taiwan. The pursuit of national unity—not only a political imperative but an expression of historical and ancestral bonds—remains a non-negotiable objective for the PRC's leadership and political elite. Amid various strategies to achieve this unification, hybrid warfare emerges as a particularly prominent and nuanced tool, underscoring China's strategic efforts to reclaim and consolidate its territorial claims. Hybrid warfare, as executed by the PRC, converges both military and non-military operations, integrating advanced technology and psychological warfare to address both tangible and intangible battlefields. The facets of this complex form of warfare include a significant cyber component, wherein China employs sophisticated digital attacks aimed to undermine Taiwan's cybersecurity infrastructure, focusing on governmental and administrative targets, disrupting critical services, and sowing uncertainty.

2. Theoretical Framework

The present study has employed the hybrid warfare conceptual framework. Hybrid warfares are on of the most momentous means and procedures to attain political goals through either vandalism or non-violent acts. Taking this strategy, a part of the activities are clandestine and another part accurs through approaches including intimidation and pressing the considered actor. Technological alterations in techniligical revolutions have led to the improvement of the position of hybrid warfares in military and political conflict. in other words, many international actors take advantage of this strategy due to the reasons such as low costs and high effectiveness. on the other hand, technological trends have caused hybrid warfares to have specific position in the military and security literature considerably, followed by plenty of weak and powerful governments.

3. Methodology

The present study can be catagorized as explanatory. Explanatory is methodology research by which processes, events and relationship between structures can be elucidated. In this kind of study is attempted to achieve the reason behind issues by exact interperation of date and effective factors of phenomena. Explanatory research is evaluated to attain a more profound comprehension of social, political and psychological subject. In the present study, first variable and the key concept will be explained based on a conceptual framework. After that, the date which are mainly based on library resource, articles and valid foreign website, will be clarified and finally, the research results will be presented.

4. Results & Discussion

Hybrid warfare, as executed by the PRC, converges both military and non-military operations, integrating advanced technology and psychological warfare to address both tangible and intangible battlefields. The facets of this complex form of warfare include a significant cyber component, wherein China employs sophisticated digital attacks aimed

to undermine Taiwan's cybersecurity infrastructure, focusing on governmental and administrative targets, disrupting critical services, and sowing uncertainty.

The media component integrates social engineering and narrative control to sway public opinion in China's favor, targeting Taiwanese leaders and policies to erode their legitimacy. This is particularly manifest in the use of state-controlled news outlets and social media platforms to spread disinformation and propaganda, thus advancing Beijing's geopolitical agenda and fostering a cognitive war aimed at weakening Taiwanese resistance and influence. Diplomacy also plays a crucial role in hybrid warfare, with China working to isolate Taiwan internationally. This essay analyses China's efforts to leverage its diplomatic ties and economic influence to limit Taiwan's participation in global institutions and multilateral agreements. The strategic exclusion of Taiwan from key international dialogues serves not only to weaken Taiwan's diplomatic standing but also to reinforce China's narrative of a singular Chinese state. Economically, China wields substantial influence, implementing embargoes and trade sanctions to exert pressure on Taiwan's economy. These actions reflect an economic statecraft aimed at coercing Taiwan into political and commercial subservience. China's trade policies towards Taiwan are characterized by calculated efforts to undermine Taiwanese businesses, particularly within the agricultural and commercial sectors, posing a significant threat to the island's economic independence and prosperity

5. Conclusion

Finally, the essay concludes that the PRC's approach to hybrid warfare against Taiwan represents a microcosm of China's broader strategy to assert its authority and rearticulate its historical vision for unification in the modern context. As China continues to fortify its position as a global superpower, it is simultaneously reinforcing its claim to territories it considers integral to its sovereignty, employing hybrid warfare as a potent instrument of statecraft that stands to have enduring implications for regional stability and international power structures.

سیاست جهانی

شاپا چاپی: ۲۳۸۳-۰۱۳۳
شاپا الکترونیکی: ۲۵۳۸-۴۸۹۹

Homepage: <https://interpolitics.guilan.ac.ir/>

جایگاه جنگ ترکیبی در یکپارچگی سازی سرزمینی چین: مطالعه موردی تایوان

سجاد کریمی پرشه دانشجوی کارشناسی ارشد روابط بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران. رایانامه: sajadkarimi8557@gmail.com

غلامعلی چگنی زاده^{*} نویسنده مسئول، دانشیار گروه روابط بین الملل دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه علامه طباطبائی تهران، تهران، ایران. رایانامه: chegnizadeh@yahoo.com

چکیده	درباره مقاله
تلاش برای ایجاد سرزمین واحد و بازپس گیری مرزهای تاریخی از اصول مهم و استراتژیک در سیاست خارجی جمهوری خلق چین می‌باشد. تایوان به‌عنوان یکی از مناطق جدا شده از سرزمین مادری همواره از اهداف اصلی این کشور در راستای یکپارچگی سرزمینی بوده و در این بین چین برای عملی ساختن این رویکرد از سیاست‌های گوناگونی بهره گرفته که جنگ ترکیبی یکی از کلیدی ترین روش‌ها در ساختار سیاست خارجی این کشور است. باوجود این پژوهش حاضر به دنبال پاسخ به این سؤال است که چین در راستای جنگ ترکیبی علیه تایوان از چه تاکتیک‌های بهره گرفته است؟ یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد حملات سایبری، تلاش برای انزوای بین‌المللی و جنگ رسانه‌ای به‌عنوان مهم‌ترین تاکتیک‌های جنگ ترکیبی چین در قبال تایوان در جهت یکپارچگی سرزمینی بوده است. پژوهش حاضر از نوع تبیینی و از چهارچوب مفهومی جنگ ترکیبی بهره گرفته شده است. شیوه گردآوری مطالب از نوع کتابخانه‌ای بوده و یکپارچگی سرزمینی چین متغیر مستقل و جنگ ترکیبی متغیر وابسته مقاله حاضر را تشکیل می‌دهد.	نوع مقاله: مقاله پژوهشی کلیدواژه‌ها: چین، تایوان، جنگ ترکیبی، عملیات سایبری، یکپارچگی سرزمینی تاریخچه مقاله تاریخ دریافت: ۱۴۰۲/۲۳/۱۱ تاریخ بازنگری: ۱۴۰۳/۶/۹ تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۶/۲۷ تاریخ انتشار: ۱۴۰۳/۶/۳۱

استناد به این مقاله: کریمی پرشه، سجاد، & چگنی زاده، غلامعلی. (۱۴۰۳). جایگاه جنگ ترکیبی در یکپارچگی سرزمینی چین: مطالعه

موردی تایوان. *سیاست جهانی*, ۱۳(۲), ۲۹-۵۱.
doi: 10.22124/wp.2024.26971.3329

© نویسنده(گان)

ناشر: دانشگاه گیلان

تلاش در راستای یکپارچگی و ایجاد سرزمین واحد از اهداف کلیدی و غیرقابل تغییر در بین رهبران و نخبگان سیاسی جمهوری خلق چین^۱ است. بازپس‌گیری سرزمین‌های تاریخی و ایجاد چین واحد از مهم‌ترین راهبردهای این کشور در سالیان اخیر بوده که باعث شده این کشور استراتژی‌ها و برنامه‌های گوناگونی در این روند داشته باشد که در این بین تقابل با تایوان^۲ و الحاق آن به سرزمین مادری یکی از بارزترین اقدامات است. از دهه ۴۰ میلادی و استقلال این کشور چالش‌ها و تنش‌های بین چین و تایوان یکی از مسائل مهم و راهبردی شرق آسیا و دریای چین جنوبی بوده که در نوع خود در منشأ بحران‌ها و چالش‌های بسیاری است و باعث مداخله و حضور قدرت‌های خارجی همچون ایالات متحده شده است. تلاش بیجینگ^۳ در جهت الحاق تایپه در راستای یکپارچگی سرزمینی و تلاش‌های تایوان در جهت حفظ استقلال و مقابله با این رویکرد باعث پیچیده‌تر شدن اوضاع منطقه‌ای گردیده، به‌نحوی که یکی از سیاست‌های کلان تایوان بهره‌گیری از ظرفیت سایر قدرت‌ها به‌خصوص بازیگران فرمانطقه‌ای در جهت حفظ استقلال و مقابله رویکرد یکپارچگی سرزمینی چین است. چین در راستای یکپارچگی سرزمینی از رویکردها و استراتژی‌های گوناگونی بهره می‌گیرد. از سوی دیگر این کشور باتوجه به قدرت اقتصادی و تأثیرگذاری کلان در عرصه بین‌المللی قابلیت ویژه‌ای در جهت بهره‌گیری از این راهبرد را دارا است که باعث شده دامنه و اهرم‌های سیاسی، اقتصادی و نظامی را به شکل قابل‌توجهی علیه رقبا به‌خصوص تایوان راهبرد بهره‌گیرد که در نوع خود باعث ظهور مفهوم نوین در استراتژی امنیت ملی این کشور یا به عبارتی جنگ ترکیبی^۴ شده است. جنگ‌های ترکیبی به‌عنوان مفهوم نوین در ادبیات نظامی و سیاسی جهان به معنی استفاده و بهره‌گیری از ترکیبی از عملیات و استراتژی‌های گوناگون همچون نظامی، امنیت، سیاسی و اقتصادی است. از سوی دیگر باتوجه به تغییرات گوناگون تکنولوژیکی و فناورانه این نوع از عملیات به شکلی گوناگونی پیچیده و باعث تنوع در ابزارهای به‌کارگیری شده‌اند، به‌نحوی که در این راهبرد از استراتژی‌هایی همچون عملیات سایبری، آشوب و ناآرامی در جامعه هدف و سیاست‌ها فشار و تحریم در ابعاد فزاینده بهره‌گیری از ابزارهای رسانه باعث شده جنگ‌های ترکیبی به‌عنوان یکی از استراتژی مهم و راهبردی برای دولت‌ها در امور در منازعات و چالش‌های بین‌المللی تبدیل شود.

¹ People Republic of China

² Taiwan

³ Beijing

⁴ Hybrid Warfare

با این وجود در راهبردهای چین جنگ ترکیبی به عنوان یکی از ابزارهای مهم و کلیدی در جهت ایجاد فشار در منازعات شناخته شده است که در این بهره‌گیری این استراتژی بی‌چینگ در برابر تایوان به شکلی قابل توجهی اهمیت دارد. با وجود این پژوهش حاضر با تأکید بر تنش‌های و بحران بین چین و تایوان به دنبال پاسخ به این سؤال است که چین در راستای جنگ ترکیبی در قبال تایوان از چه تاکتیک‌هایی بهره گرفته است؟ یافته‌های پژوهش نشان می‌دهد چین در جهت استفاده از سیاست‌ها و استراتژی‌های جنگ ترکیبی علیه تایوان از تاکتیک‌های گوناگونی بهره گرفته که در این بین جنگ سایبری، حملات رسانه‌ای و تلاش در جهت انزوای بین‌المللی تایوان از مهم‌ترین این موارد هستند. بر این اساس پژوهش حاضر از نوع تبیینی و یکپارچگی سرزمینی متغیر مستقل و جنگ ترکیبی متغیر وابسته مقاله حاضر را تشکیل می‌دهند. پژوهش حاضر از نوع تبیینی است. پژوهش‌های تبیینی یک روش تحقیقاتی است که به منظور تبیین و توضیح فرایندها رویدادها و روابط و الگوهای موجود را در یک پدیده مورد مطالعه قرار می‌دهد. در این نوع پژوهش‌ها تلاش می‌شود با تفسیر دقیق داده‌ها و عوامل مؤثر پدیده‌ها و علل پشت مباحث به دست آید. این نوع از پژوهش برای درک عمیق‌تر و تبیین‌تر مسائل و پدیده‌های اجتماعی، سیاسی و روانشناختی مورد ارزیابی قرار می‌گیرد. در مقاله حاضر ابتدا متغیرها و مفاهیم کلیدی پژوهش بر اساس یک چارچوب مفهومی توضیح داده می‌شود. در ادامه بر اساس منابع و داده‌های بدست آمده که عموماً از شیوه گردآوری کتابخانه‌ای و رجوع به مقالات و سایت‌های معتبر خارجی است داده‌ها تبیین خواهند شد و سپس نتیجه‌گیری پژوهش حاضر ارائه می‌گردد.

۱. ادبیات پژوهش

باتوجه به ادبیات موجود درباره چین در روابط بین‌الملل پژوهش‌های بسیاری در باره ساختار اقتصادی سیاست خارجی این کشور وجود دارد و پژوهشگرانی بسیاری درباره موضوعات پیرامون بحث و تحقیق کرده‌اند. ادبیات این حوزه طیف بسیاری را درباره ویژگی فرهنگی و تاریخی چین را شامل می‌شود. با وجود این یکی از بحث‌های مهم و دغدغه‌های اصلی چین یکپارچگی سرزمینی است موضوعی که در بیانات بسیاری از نخبگان سیاسی وجود دارد و این کشور برای تحقق این هدف کلیدی از روش‌های گوناگونی بهره می‌گیرد که در این بین جنگ ترکیبی جایگاه ویژه‌ای دارد. جنگ ترکیبی یکی از حوزه‌های مهم و استراتژیک چین در نظر گرفته می‌شود. با این حال تحقیق حاضر برخی از مهم‌ترین آثار نگاشته شده مربوطه را در ذیل معرفی می‌نماید. مقاله "جنگ سیاسی چین در تایوان

"^۱ که در سال ۲۰۲۱ توسط میکائیل راسکا^۲ و و گویلزر هکی یاپاکلو^۳ نوشته شده است به راهبرد کلان جنگ ترکیبی جمهوری خلق چین علیه تایوان اشاره دارد و این که در این فرایند ابزاری راهبردهای سیاسی بیجیگ دارای جایگاه مهم و استراتژیکی است که مهم ترین هدف آن نفوذ و تأثیر گذاری سیاسی بر جامعه و نخبگان تاییه می باشد و در این بین این موضوع یکی از نگرانی های مهم و راهبردی تایوان را شکل داده است. مقاله " جنگ ترکیبی در سابقه چین و هند "^۴ که در سال ۲۰۱۹ توسط پی کی چاکراورتی^۵ نوشته شده به سابقه استفاده از جنگ ترکیبی در هند و چین اشاره دارد و این که این دو کشور به لحاظ تاریخی و همواره از این راهبرد بهره گرفته اند. از سوی دیگر با رشد فناوری و تکنولوژی های نوین استفاده و به کارگیری از ابزار نوین در راستای جنگ ترکیبی به شکل ویژه ای گسترش پیدا کرده است که در این بین چین و هند هم جایگاه به خصوصی به این استراتژی در دکتترین نظامی خود قائل هستند.

مقاله " پنجاه سایه خاکستری؟ چگونه جنگ ترکیبی چین چهره امنیت دریایی را دگرگون می سازد "^۶ که در سال ۲۰۲۱ توسط آلسیو پاتالانو^۷ به رشته تحریر در آمده به ابعاد گوناگون جنگ ترکیبی چین در بستر دریا و مناطق استراتژیک اشاره دارد. نویسنده بیان می دارد که بیجینگ برای توسعه نفوذ و خنثی سازی تهدیدات گوناگون از جنگ ترکیبی بهره می گیرد و این موضوع نقش محوری در استراتژی امنیت سرزمینی و دریایی چین دارا است. مقاله " جنگ ترکیبی چین "^۸ که در سال ۲۰۲۰ توسط اندرسون^۹ نوشته شده است به جایگاه جنگ ترکیبی در چین و بهره گیری از این راهبرد اشاره دارد. از سوی دیگر نویسنده اعتقاد دارد پایان جنگ سرد و ظهور تهدیدات ترکیبی و رقابت چین و ایالات متحده آمریکا و رویارویی چین با ترکیبی از استراتژی ها و چالش ها باعث شده این کشور در این راستا بر استراتژی جنگ ترکیبی در قبال بازیگران تهدید زا اتخاذ کرده و این موضوع منجر به اهمیت جنگ ترکیبی در دکتترین نظامی و امنیتی این کشور شده است.

¹ China's political warfare in Taiwan

² Michael Raska

³ Gulizar Hacıyakupoglu

⁴ Hybrid Warfare in thSino-Indian Contexte

⁵ PK Chakravorty

⁶ Fifty Shades of Grey? How Chinese Hybrid Warfare is changing the face of

Maritime Security

⁷ Alessio Patalano

⁸ China's Hybrid Warfare

⁹ Andy B. Anderson

مقاله "چهارچوب نوین برای فهم جنگ ترکیبی چین و مقابله با تاکتیک‌های منطقه آن"¹ که در سال ۲۰۲۲ توسط بانلی لین² و دیگران نوشته شده است به ابعاد جنگ ترکیبی در سیاست‌ها کلان جمهوری خلق چین اشاره دارد. از سوی دیگر نویسندگان بیان می‌دارند که چین در راستای جنگ ترکیبی در قبال بازیگران مختلف همچون تایوان از ابعاد و استراتژی‌های گوناگون بهره می‌گیرد که در این بین جنگ سایبری، سیاست‌های تنبیهی اقتصادی و در نهایت حملات سایبری استفاده می‌نماید.

مقاله "تئوری جنگ ترکیبی چین در حزب کمونیست چین"³ که در سال ۲۰۲۳ توسط نیلز پترسون⁴ نوشته شده است به استفاده جنگ ترکیبی چین و با بهره‌گیری از حمایت‌های حزب کمونیست این کشور اشاره دارد و این که استفاده از استراتژی‌های گوناگون در جهت ایجاد تاثیرات گسترده اجتماعی و ذهنی در بین جوامع پیرامونی و استفاده از این راهبرد در بعد داخلی و خارجی به شکل ویژه‌ای مورد توجه این کشور قرار گرفته است

مقاله "مفهوم استراتژیک برای مقابله با تهدیدات جنگ ترکیبی روسیه و چین"⁵ که در سال ۲۰۲۰ توسط لارا اسپرنزا⁶ نوشته شده به جایگاه جنگ ترکیبی در سیاست‌های نظامی و دفاعی امنیتی چین و روسیه اشاره دارد به استراتژی و راهبرد کلان این دو کشور در فرایند استفاده از جنگ ترکیبی اشاره دارد و نویسنده بیان می‌دارد که این دو کشور در استراتژی از تاکتیک‌های گوناگونی همچون حملات سایبری و رسانه‌ای و در نتیجه نفوذ و تلاش برای دگرگونی‌های نرم بهره می‌گیرند.

مقاله "کاربرد تئوری سه جنگ چین در دریای چین جنوبی و سین کیانگ"⁷ که در سال ۲۰۱۹ توسط میکائیل کلارک⁸ نوشته شده به سیاست‌های گوناگون و بهره‌گیری از تاکتیک‌های ترکیبی بیجینگ در راستای کنترل این دو منطقه اشاره دارد و نویسنده توضیح می‌دهد که چین در جهت کنترل اوضاع و امنیت این دو مناطق از ترکیب از استراتژی‌ها شامل ابعاد نظامی و غیرنظامی بهره گرفته است که هریک از این استراتژی آثار گوناگون در سین کیانگ و دریای چین جنوبی بر جای گذاشته است.

¹ A New Framework for Understanding and Countering China's Gray Zone Tactics

² Bonny Lin

³ The Chinese Communist Party's Theory of Hybrid Warfare
Theory of Hybrid Warfare

⁴ Nilz Peterson

⁵ A Strategic Concept For Countering Russian and Chinese Hybrid
threats

⁶ Lauren Speranza

⁷ China's Application Of the Three Warfar's in the South China sea and Xinjiang

⁸Michael Clarke

با توجه پژوهش‌های نگاشته شده در حول جنگ ترکیبی چین و جایگاه آن در استراتژی امنیت ملی و موضوع یکپارچگی سرزمینی به‌عنوان کلیدی‌ترین هدف در ساختار سیاست خارجی این کشور، پژوهش حاضر با نگاه متفاوت به دنبال جایگاه جنگ ترکیبی در رویکرد یکپارچگی سرزمینی چین است و در این بین سعی دارد توضیح دهد که جنگ ترکیبی در فرهنگ تاریخی و سرزمینی چین از چه تعریفی برخوردار است و اصلی‌ترین راهبرد و تاکتیک‌های جنگ ترکیبی چین را شناسایی و مهم‌ترین ویژگی‌های آن را نمایان سازد و سعی دارد خلأهای موجود در زمینه جنگ ترکیبی چین و یکپارچگی سرزمینی را پر کند و باب مسئله‌ای در پژوهش‌های آینده این حوزه مطالعاتی باشد.

۲. چارچوب مفهومی پژوهش: جنگ ترکیبی

تلاش برای صلح و دوری‌جستن از جنگ جزء مهم‌ترین دغدغه‌های دولت‌ها و بازیگران نظام بین‌الملل بوده است به‌گونه‌ای که هنری کسینجر^۱ جنگ و صلح را مهم‌ترین متاع و کالا در زندگی اجتماعی بین‌المللی می‌داند که تمام امورات بر محور این دو عنصر چرخش می‌نماید (Holsalg, 2018: 16). رشد فناوری اطلاعات و تغییرات تکنولوژیکی در دهه‌های اخیر به‌ویژه از آغاز قرن میلادی ۲۱ باعث دگرگونی‌های بسیاری در زمینه‌های مختلف به‌خصوص در زمینه نظامی و امنیتی شده است و باعث ظهور انقلاب فناوری در ابعاد گسترده شده و فناوری‌های نوین سبب گردیده جنگ‌ها و منازعات امنیتی به شکل قابل‌توجهی دچار پیچیدگی و دگرگونی‌های بنیادینی شوند که یکی از مهم‌ترین این تغییرات ظهور جنگ‌های ترکیبی^۲ در منازعات و تنش‌های بین‌المللی بوده است.

دگرگونی‌های فناوری در انقلاب‌های تکنولوژیک منجر به اهمیت و ارتقا جایگاه جنگ‌های ترکیبی در منازعات سیاسی و نظامی گردیده است. به عبارتی بسیاری بازیگران بین‌المللی از این استراتژی به دلایلی همچون کم‌هزینه‌بودن و تأثیرگذاری گسترده بهره می‌گیرند و از سوی دیگر روندهای فناوری در شکل ویژه‌ای باعث شده جنگ‌های ترکیبی در ادبیات نظامی و امنیتی بین‌المللی جایگاه ویژه‌ای داشته باشد و بسیاری از دولت‌ها اعم از ضعیف یا قدرتمند به دنبال استفاده از استراتژی باشند. جنگ‌های ترکیبی به مجموعه‌ای از عملیات‌های نظامی و غیرنظامی، بهره‌گیری از ابزارهای پنهان و غیر پنهان شامل گسترش اطلاعات و پخش خبرهای درست و نادرست، عملیات سایبری، فشارهای سیاسی و وضع تحریم‌های گسترده مالی و اقتصادی و همچنین تلاش برای انزوای بین‌المللی و استفاده از نیروهای نظامی متعارف

¹Henri Kissinger

²Trends

و نامتعارف اطلاق داده می‌شود. از سوی دیگر بسیاری از راهبردهای جنگ‌های ترکیبی در جهت ایجاد شک تردید در جوامع و همچنین ایجاد نابسامانی‌های اجتماعی و سیاسی در بین جمعیت سرزمینی مورد هدف ایجاد می‌شود که در نوع خود می‌تواند آثار سیاسی و اجتماعی بسیاری را بر جای بگذارد (Voyger, 2021:1). جنگ‌های ترکیبی یکی از مهم‌ترین ابزارها و روش‌ها در جهت دستیابی به اهداف سیاسی از طریق اقدامات خرابکارانه و اعمال بدون خشونت است و در این راهبرد بخشی از فعالیت‌ها به صورت مخفیانه و بخشی دیگر از طریق روش‌هایی همچون تهدید و ایجاد فشار به بازیگر موردنظر صورت می‌پذیرد. در جنگ‌های ترکیبی بهره‌گیری از نیروها متعارف و نامتعارف امری طبیعی است در بسیاری از موقعیت کشورها نه تنها از نیروهای رسمی و نظامیان خود استفاده می‌کنند؛ بلکه در ابعاد گسترده اقدام به جذب و استفاده از سربازان و نیروهای نیابتی و همچنین شرکت‌های خصوصی نظامی امنیتی^۱ می‌نمایند امری که نه تنها باعث پیچیده‌شدن عملیات جنگ‌های ترکیبی می‌شود؛ بلکه به شکل گسترده‌ای باعث ایجاد اثرات اقتصادی انسانی متعددی خواهد شد. علاوه بر این اهداف اصلی جنگ ترکیبی کنترل جامعه و تأثیرگذاری بر برداشت و ذهنیت مردم و جمعیت سرزمینی است و در کنار این امر ایجاد فشار و تهدید و از بین بردن وحدت مردم تلاش برای ایجاد بی‌ثباتی و آشوب از بخش‌های مهم و استراتژیک جنگ‌های ترکیبی هستند (Danyk, 2017:5).

تحولات و جنگ‌ها در منازعات نظامی روی داده دهه‌های اخیر به خصوص پس از فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی^۲ نمایانگر این است که به کارگیری جنگ‌های ترکیبی لزوماً مربوط به بازیگران دولتی و ملی در نظام بین‌الملل نمی‌باشد و بسیاری از گروه‌ها و بازیگران غیردولتی اعم از گروه‌های شورشی و شرکت‌های خصوصی امنیتی در راستای اهداف سیاسی و نظامی خود از این راهبرد بهره می‌گیرند. امری که باعث شده بسیاری از منازعات حالت پیچیده‌ای به خود بگیرند و در شکل‌های بسیاری باعث ایجاد سردرگمی و غافلگیری برای بازیگران درگیر در منازعات نظامی را در برخواهد داشت. منازعات و جنگ‌های به وقوع پیوسته نشان می‌دهد عملیات ترکیبی به شکل قابل توجهی هم‌زمان اثرات قابل توجهی برجای می‌گذارند و اثرات چندوجهی یا به عبارتی انسانی و مالی و امنیتی مهم‌ترین آثار این نوع از راهبردهای نظامی هستند. وقوع بحران‌های و منازعات گوناگون همچون بحران اوستا^۳ و آبخازیا^۴ در

¹ Private Military Companies

² Soviet Union

³ Ossetia

⁴ Abkhazia

سال ۲۰۰۸ و الحاق شبه‌جزیره راهبردی کریمه^۱ در سال ۲۰۱۴ و جنگ ۲۰۲۲ اوکراین منجر شده حجم زیادی از ادبیات جنگ ترکیبی به روسیه و استراتژی‌های گوناگون این کشور نسبت داده شود. باوجود این بسیاری از دولت‌ها اعم از قدرت‌های منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای از این راهبرد بهره می‌گیرند که در این بین استراتژی جنگ ترکیبی جمهوری خلق چین در قبال تایوان به شکل ویژه‌ای قابل توجه است. چین به طور رسمی تایوان را به‌عنوان یکی از استان‌های رسمی خود در نظر گرفته و در این راهبرد از ترکیبی از اقدامات نظامی، فشار سیاسی و اقتصادی و ابزارهای نظامی و سایبری بهره می‌گیرد. بسیاری از تهدیدات رسمی و غیررسمی از طرف نخبگان سیاسی و رهبران چین در قبال الحاق تایوان وجود دارد که باعث نگرانی جامعه سرزمینی و مردم تایوان شده است به‌گونه‌ای که جین پینگ^۲ رئیس‌جمهور چین اعتقاد دارد نه‌تنها بیجینگ و تایپه باید مجدداً متحد شوند؛ بلکه این یک الزام برای سیاست خارجی این کشور در قبال تایوان است (Jack, 2023:1). به طرق دیگر در کنار تهدیدات نظامی و امنیتی علیه تایوان بخشی از دیگر از جنگ هیبریدی^۳ چین مربوط است به اقدامات سیاسی و بین‌المللی در جهت انزوای روزافزون این کشور به‌گونه‌ای که جامعه بین‌المللی روزبه‌روز نسبت به تأیید استقلال این کشور دچار تردید شوند یا این در گسترش ارتباطات خود با این کشور بازنگری کنند.

باوجود این حملات سایبری و تخریب رسانه‌ای هم بخشی جدای ناپذیر از سیاست‌های ترکیبی چین علیه تایوان است بتواند دامنه فشار را نسبت به این کشور به حداکثر برساند به عبارتی چین سلسله حملات سایبری و رسانه‌ای در جهت مشروعیت‌زدایی از نخبگان و رهبران تایوان را اعمال کرده است که نه‌تنها شکافی بین مردم و حاکمان سیاسی ایجاد نماید؛ بلکه وحدت و یکپارچگی سرزمینی این کشور را از بین ببرد. چین در بهره‌گیری از جنگ ترکیبی به دنبال توسعه این راهبرد در حوزه‌های گوناگون دریایی و زمینی و هوایی است به عبارتی بیجینگ در هر حوزه رقابتی از توانایی‌های گوناگون خود در جهت پیشبرد اهداف سیاسی و نظامی خود استفاده نماید و براین‌اساس ارتباط جامعی بین سطوح گوناگون قدرت در این کشور وجود دارد. از سوی دیگر چین در راستای جنگ ترکیبی خود از ابعاد نظامی و امنیتی فراتر رفته است این راهبرد را فقط بر اساس مؤلفه‌های نظامی و امنیتی پیش نمی‌برد؛ بلکه با بهره‌گیری از قدرت چندبعدی خود و با واردکردن ابزارهای نوین و نرم و سخت به دنبال رسیدن به اهداف از پیش تعیین شده است (Miracola, 2018:1-2).

¹ Krimea

² Shijiping

³ Hybrid Warfare

۳. جایگاه جنگ ترکیبی در فرهنگ راهبردی چین

پایان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی و آغاز دگرگونی‌های ژئوپلیتیک و ژئواکونومیک فناورانه و بهره‌گیری در حوزه‌های نظامی و امنیتی باعث ظهور مفهوم نوینی به اسم "جنگ ترکیبی" شد. امروزه به‌کارگیری این مفهوم ارتباط مستقیمی با عملیات و راهبردهای نظامی روسیه دارد و به‌کارگیری عملیات ترکیبی در کنار وجود استراتژی‌های گوناگون نظامی امنیتی همچون دکترین گراسیموف^۱ باعث ارتباط مستقیم مسکو با این حوزه گردیده است. اما بیش از این، دو استراتژیست چینی به نام هلی کیائو لیانگ^۲ و وانگ شیائو سویی^۳ در سال ۱۹۹۹ و پس از پایان جنگ اول خلیج فارس این مفهوم یا به عبارتی جنگ‌های ترکیبی را مطرح نمودند. به عبارتی مفاهیمی همچون عملیات سایبری و رسانه‌ای همچنین اقدامات بی‌ثبات‌کننده و نفوذ از جمله موضوعات مهم مطرح شده بوده است. از سوی دیگر ادبیات نظامی چین در باب جنگ ترکیبی به‌طور قابل‌توجهی خاص است و سون تزو^۴ یا استاد سون به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین استراتژیست‌های چینی قرن‌ها پیش دیدگاه بسیاری در باب ترکیب جنگ، قدرت سیاسی و اقتصادی در منازعات نظامی داشته است و نظریات او همچون "عالی‌ترین هنر جنگ این است که دشمن را بدون نبرد تحت سلطه خود درآوری" و یا "جنگجویان پیروز ابتدا پیروز می‌شوند و سپس به جنگ می‌روند، درحالی‌که جنگجویان شکست‌خورده ابتدا به جنگ می‌روند سپس به دنبال پیروزی هستند" می‌توان از دیدگاه کهن در باره ضرورت دارابودن استراتژی جامع و کامل در منازعات امنیتی و نظامی در فرهنگ چین دانست (Thomas, 2022:1).

از سوی دیگر در سالیان اخیر حزب کمونیست چین در کنار رهبری رئیس‌جمهور شی جینپینگ اقدامات بسیاری در حول جنگ ترکیبی در کنار نیروهای رسمی نظامی و همچنین قدرت اقتصادی سیاسی در نواحی گوناگون سرزمینی و جغرافیایی انجام رسانده است. به عبارتی این کشور بر اساس رویکرد و اصول تاریخی خود مبنی بر یکپارچگی سرزمینی و ایجاد چین واحد تلاش‌های سیاسی و نظامی و اقتصادی بسیاری در حول این امر به نسبت نواحی همچون دریای چین جنوبی و مناطقی از هیمالیا و جلوگیری از ناامنی و بی‌ثباتی انجام داده و در این راستا حتی به ابزار دیپلماسی و تلاش‌های بین‌المللی جهت ایجاد فشار و بازدارندگی در برابر نیروهای گریزمرکز متوسل شده است

¹ Gerasimov Doctrine

² Qiao Liang

³ Wang Xian sui

⁴ Sun Tzu

(Chellancy, 2021: 2). تاریخ رفتاری جمهوری خلق چین نشان می‌دهد این کشور همواره از راهبرد جنگ ترکیبی در قبال همسایگان در منازعات سرزمینی و نظامی بهره گرفته است. به عبارتی این کشور در جریان درگیری‌های نظامی از استخدام مزدوران در جهت کمبود نیرو و انجام حملات گسترده استفاده می‌نماید. امروزه چین در راستای رویکردهای تاریخی و تحولات اجتماعی و بین‌المللی از راهبردهای نوینی در قبال درگیری‌ها و منازعات سیاسی و امنیتی خود بهره می‌گیرد. به عبارتی این کشور برای ارتقا پرستیژ بین‌المللی و اتخاذ جنگ ترکیبی از روش‌های همچون خنثی‌سازی کشورهای غیر دوست، انجام تهدیدات نظامی و مانورهای مختلف دریایی و زمینی و همچنین تحریم‌های اقتصادی، اعطای وام‌های تجاری بهره می‌گیرد که همه این عوامل در راستای دایره قدرت ترکیبی این کشور قرار دارد (Baker, 2015: 1). با وجود این چین در سیاست‌هایی جنگ ترکیبی خود اهداف گوناگونی را دنبال می‌کند و راهبردهای جنگ ترکیبی این کشور به‌عنوان یک استراتژی مهم در فرهنگ چینی این کشور تلقی می‌شود. نقشه راه چینی جنگ ترکیبی را به‌عنوان یکی از کلیدی‌ترین استراتژی‌ها برای یکپارچگی سرزمینی در نظر می‌گیرد و در این مسیر این کشور به این راهبرد به‌عنوان رویکردی مهم در جهت ایجاد فشار و سردرگمی برای اهداف یکپارچگی سرزمینی خود در نظر می‌گیرد. در این راستا این کشور به دنبالی اهدافی همچون تعادل نیروهای نظامی است. به عبارتی این راهبرد سعی دارد نوعی موازنه و هماهنگی بین بخش‌های گوناگون نیروهای زمینی، هوایی و دریایی است که به‌منظور تلاش در راستای اهداف گوناگون تعریف می‌شود. این استراتژی به‌گونه‌ای دنبال می‌گردد که در کنار این عوامل چین به تنوع‌بخشی سیاست‌ها و اهداف نظامی خود توجه بسیاری دارد به عبارتی به معنی استفاده از روش‌های گوناگون در شرایط مختلف اطلاعاتی و الکترونیکی است که باعث دسترسی منابع متعدد عملیاتی می‌شود. از سوی دیگر با توجه به دگرگونی‌های فناورانه و ضرورت بازنگری در دکترین نظامی در مقابل تهدیدات مستقیم و غیرمستقیم به‌کارگیری جنگ‌های ترکیبی و توسعه و بسط توانمندی‌های دفاعی و تهاجمی و بهره‌گیری از سایر ابزارها را برای خود امری مهم و راهبردی تعریف می‌کند و چنین رویکردی در مقابل تهدیدات خارجی همچون نفوذ ایالات متحده در دریای چین جنوبی و مداخله در فرایند تلاش‌های چین در رویکرد یکپارچگی سرزمینی باعث ضرورت به‌کارگیری بیجینگ از این راهبرد گردیده است. با وجود این در نظر نخبگان سیاسی و رهبران چین در جهان دگرگونی‌های فناورانه و دیجیتالیزه‌شدن دنیا بهره‌گیری از ترکیبی از قدرت در زندگی سیاسی اجتماعی بین‌المللی امری ضروری است براین اساس بیجینگ نه تنها بر این امر به طور کامل آگاهی دارد؛ بلکه در عرصه‌های نوینی همچون

هوش مصنوعی پیش‌گام است و این حوزه را به‌عنوان عرصه نوین تهدیدات امنیتی در نظر می‌گیرد و سعی در سوق‌دادن این حوزه به ابعاد نوین قدرت ترکیبی خود دارد. با این وجود چین در کنار همه عوامل تلاش بسیاری در جهت بهره‌گیری از توانایی‌های نرم خود در کنار بهره‌گیری از رسانه‌های عمومی و بین‌المللی در جهت معرفی چهره نوین از خود دارد و این در حالی است که محور مرکزی قدرت ترکیبی این کشور را ظرفیت و قدرت اقتصادی، توانایی‌های نظامی و تأثیرگذاری کلان بین‌المللی تشکیل می‌دهد (Gaiser, 2021: 4). کوتاه‌سخن اینکه بیچینگ در راستای جنگ یکپارچگی سرزمینی از راهبردهای گوناگونی بهره می‌گیرد که در این جنگ ترکیبی به دلایلی همچون اثرگذاری، کم‌هزینه‌بودن و مبتنی بر صبر استراتژیک این کشور دارای جایگاهی ویژه‌ای است. بر این اساس چین تلاش دارد با بهره‌گیری از ترکیب این عوامل بازپس‌گیری سرزمین‌ها تاریخی خود را عملی و یکپارچگی سرزمینی را نهایی سازد امری بسیار از نخبگان سیاسی و رهبران این کشور آن را جز اصول غیرقابل‌تغییر در ساختار سیاست خارجی چین در نظر گرفته‌اند.

۴. جایگاه جنگ ترکیبی در مدیریت راهبردی تایوان

ظهور فناوری‌های مدرن در عصر فناوری اطلاعات باعث گسترش عملیات سایبری به‌عنوان یکی از مهم‌ترین نبردها در جهت ایجاد نفوذ و اختلال در شبکه‌های امنیتی در نظر گرفته می‌شود. جنگ‌های سایبری به‌نوعی جنگ‌های الکترونیکی هستند که در فضا سایر اعمال می‌گردد و برای جلوگیری از اثرات قابل‌توجه این نوع از حملات نیازمند شبکه و سیستم‌ها هوشمند حفاظتی است و امروزه به یکی از حوزه‌های مهم و اولویت کشورها و سازمان‌ها تبدیل گردیده است. از سوی دیگر در کنار این عوامل این کشور دو راهبرد جنگ رسانه‌ای و انزوای بین‌المللی تایوان را دنبال می‌کند، عواملی که اثرات قابل‌توجهی برای تاپیه بر جای گذاشته است. با وجود این در ادامه مهم‌ترین راهبردها و استراتژی‌هایی عملیات سایبری چین در مقابل تایوان در راستای تلاش برای یکپارچگی سرزمینی تبیین خواهد گردید.

۴-۱. عملیات‌های سایبری

در ادبیات نظامی و امنیتی بهره‌گیری صرف از قدرت و بدون هدف و راهبرد دارای اهمیتی چندانی نیست. به عبارتی بهره‌گیری از قدرت نظامی باید استراتژیک و راهبردی باشد. از سوی دیگر استفاده از قدرت نظامی باید به‌گونه‌ای باشد که دارای دستاوردهای مشخص و کلیدی باشد به‌گونه‌ای که در این

راهبرد مفهوم چند کارگی یا چندبعدی^۱ بودن قدرت بسیار مهم و راهبردی است. به عبارتی قدرت نظامی عاملی مهمی است که باید در راستای بهره‌گیری قدرت سیاسی، اقتصادی و تکنولوژیکی باشد و بهره‌گیری و استفاده از پتانسیل همه این اجزا باعث ظهور مفهوم نوینی به نام جنگ‌های ترکیبی می‌شود (Art, 1999: 15). در ادبیات جنگ‌های ترکیبی عملیات سایبری دارای جایگاه به خصوصی هستند و باتوجه به دگرگونی‌های فناورانه و تکنولوژیکی این موضوع بسیار در امنیت بین‌الملل راهبردی و حائز اهمیت است. به عبارتی این راهبرد باتوجه به حجم و دامنه ابعاد آن می‌تواند آثار گوناگون بسیاری را برجای بگذارد. جمهوری خلق چین در راستای یکپارچگی سرزمینی راهبردهای گوناگونی اتخاذ کرده است که در این بین جنگ‌های سایبری یکی از مولفه‌های مهم سخت‌افزاری راهبرد است. چین با بهره‌گیری از تاکتیک‌های پیشرفته به تعداد بسیاری حمله سایبری علیه تایوان ترتیب داده است که این باعث شده تایپه به هدف اصلی حملات سایبری این کشور تبدیل گردد و در این راستا بسیار از ابزارها و روش‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد که در این بین بهره‌گیری از هکر^۲ و سیستم‌های اختلالی دارای نقش به خصوصی هستند (Saballa, 2023: 1).

از سوی دیگر بیجینگ از این راهبرد در جهت ایجاد اختلال و بی‌ثباتی استفاده می‌نماید و نوک پیکان این نوع از حملات به سمت زیرساخت‌های حیاتی و عملکرد نیروهای نظامی متمرکز شده است و این راهبرد منجر به قطع ارتباطات و اختلال در شبکه‌های برق و حمل نقل و زیرساخت‌های حیاتی این کشور شده است. با وجود این حملات سایبری چین علیه تایوان در دهه اخیر به شکل چشمگیری گسترش یافته است به نحوی که از سال ۲۰۱۹ الی ۲۰۲۰ به اندازه ۱ میلیون حمله سایبری علیه تایپه شکل گرفته است و بیشتر این حملات بر گسترش اخبار نادرست و گسترش دروغ و تلاش برای اطلاع‌رسانی دروغ استوار بوده است که این نوع از راهبرد جنگ سایبری نشان‌دهنده عمق شکاف و درگیری‌های سیاسی بین این دو کشور را منعکس می‌سازد و باتوجه به سیاست‌های راهبردی دو کشور می‌تواند آثار گوناگونی داشته باشد (Wang, 2021: 1).

از سوی دیگر بخشی زیادی از حملات سایبری چین معطوف به بخش‌های دولتی و ارگان‌های ملی تایوان متمرکز شده است. به عبارتی فارغ از بخش‌های نظامی و امنیتی مراکز حساس دولتی و سازمان‌های اداری مرکز حملات سایبری بوده است و این در حالی است بیجینگ برای انجام این راهبرد نه تنها از

¹Versatile

²Hacker

بخش‌های نظامی و امنیتی خود بهره می‌گیرد؛ بلکه حجم زیادی از این حملات توسط شرکت‌های خصوصی امنیتی نظامی صورت می‌پذیرد و براین اساس است که آنتونی بلینکن^۱ وزیر خارجه ایالات متحده آمریکا^۲ نسبت بهره‌گیری و استفاده گسترده هکرهای قراردادی توسط چین در جهت انجام حملات گسترده سایبری و مجرمانه ابراز نگرانی نمود و این موضوع در حالی است که چینی‌ها هم‌زمان با سفر نانسی پلوسی^۳ حملات سایبری گسترده‌ای علیه مراکز حساس و شبکه‌های برق و حمل نقل تایوان انجام دادند که باعث ایجاد خسارت‌های گسترده‌ای شد.

استفاده از ابزارهای فناورانه نوین و تکنولوژی‌های پیشرفته باعث شده عملیات سایبری چین علیه تایوان به شکل قابل توجهی پیچیده گردد. حملات سایبری که بیجینگ علیه تایپه به کار می‌گیرد فارغ از پیچیدگی دارای ویژگی‌های همچون تلاش برای خرابکار، ایجاد بی‌ثباتی و اختلال است که باعث نفوذ بیش از پیش و در راستای جبهه متحد صورت می‌پذیرد و استمرار و پایان‌ناپذیری از شاخصه‌های بارز آن است. براین اساس تایوان به یکی از جبهه‌های مهم و راهبردی عملیات سایبری چین تبدیل گشته است و بیجینگ به‌نوعی با این اقدامات در حال ارزیابی و آزمایش قدرت سایبری خود در مواجهه با رویدادهای احتمالی آینده است (Ming- shin sheen, 2019:2-3). از سوی دیگر یکی از استراتژی مهم و کاربردی چین در راستای عملیات سایبری در قبال تایوان تلاش برای ایجاد اثرات بالقوه و نفوذ در ساختار سرزمینی و جمعیت مردمی این کشور در جهت اقناع‌سازی یکپارچگی سرزمینی و وحدت دو کشور است که اقدامات گسترده و حملات سایبری گوناگون هم‌زمان با انتخابات تایوان یکی از نمونه‌های بارز این امر است. به‌نحوی که با نزدیک شدن به انتخابات سیلی از حملات سایبری باهدف ایجاد بی‌ثباتی و آشوب در این کشور صورت گرفت؛ زیرا در نظر رهبر رهبران و نخبگان چینی این انتخابات تأثیر بسزایی می‌تواند بر آینده تایوان و تلاش‌ها برای الحاق سرزمینی به سرزمین مادری داشته باشد. از سوی دیگر روی چون لی^۴ معاون وزیر خارجه تایوان^۵ اظهار داشت "بخش‌های مهم و زیرساخت‌های راهبردی این کشور با ۱۳ میلیون حمله و عملیات سایبری روبرو بوده است و هر روز تلاش‌هایی جدید در راستای کشف و شناسایی حفره‌های جدی در ساختار و بخش‌های گوناگون کشور ما وجود دارد که باتوجه‌به

¹Antony John Blinken

²United States Department of State

³Nancy Pelosi

⁴Roy Chun Lee

⁵Taiwan's Deputy Minister of Foreign Affairs

انتخابات سراسری در تایپه دامنه و وسعت این حملات به شکل قابل توجهی گسترش پیدا کرده است" (Miller and Gedeon, 2023: 2). بخش دیگری از اقدامات جنگ سایبری چین علیه تایوان در جریان انتخابات ۲۰۲۴ بهره‌گیری از حملات سایبری باهدف ایجاد رعب و ترس در بین رأی دهندگان و شهروندان و همچنین حیات سایبری باهدف گسترش اطلاعات و اخبار نادرست در جهت ایجاد آشوب و بی‌ثباتی در درون نوار سرزمینی تایپه است. کوتاه‌سخن اینکه حملات سایبری چین به تایوان به‌عنوان یکی از ابعاد مهم و استراتژیک جنگ ترکیبی این کشور تبدیل شده است و از این منظر ابعاد گوناگون به خود گرفته است و هدف از آن ایجاد بی‌ثباتی و تآرामी و تهدید و تلاش برای زمینه‌سازی ذهنی و فکری در جهت الحاق سرزمینی به این کشور است براین اساس بخشی زیادی از راهبردهای عملیات سایبری چین بر جامعه سرزمینی و بخش‌های مهم و استراتژیک از جمله زیرساخت‌های حیاتی و مهم تایپه معطوف گردیده است.

۲-۴. تلاش برای انزوای بین‌المللی تایوان

در زندگی سیاسی اجتماعی بین‌الملل و نظام دولت‌ها ملی دارا بودن از دیپلماسی قوی و کارآمد به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های قدرت شناخته می‌شود. این موضوع در ساختار سیاست خارجی جمهوری خلق چین به‌خوبی نمایان شده است. ابتکار هنری کسینجر و سفر ریچارد نیکسون به چین در سال ۱۹۷۱ و عضویت این کشور در سازمان ملل و شورای امنیت ابتدای شروع دیپلماتیک و بین‌المللی این کشور از انقلاب ۱۹۴۹ و باعث ظهور بین‌المللی و قدرتمند این کشور در سازمان‌های بین‌المللی به جای جمهوری تایوان گردد. درک صحیح مناسبات نظام بین‌الملل و آداب دیپلماتیک باعث شد بیجینگ از این راهبرد در راستای اهداف گوناگون بهره‌گیرد و این استراتژی به یکی از اهرم‌ها کلیدی این کشور در روابط خارجی تبدیل گردد که یکی از مهم‌ترین رویدادها مواجهه با استقلال تایوان و تلاش‌های این کشور در جهت انزوای بین‌بیش از بیش تایپه باشد.

تلاش‌های بین‌المللی چین به‌عنوان یکی از مؤلفه‌های بنیادی قدرت این کشور عامل مستقل در سیاست خارجی محسوب نمی‌شود؛ بلکه در ابعاد گسترده بخشی از راهبردهای کلیدی چین در مواجهه‌ها با بحران بین‌المللی و منطقه‌ای در نظر گرفته شده و در کنار سایر خوزه‌ها همچون نظامی، اقتصادی در پی پیش برد اهداف سیاست خارجی این کشور است براین اساس در دهه‌های اخیر تلاش‌های گوناگونی در جهت تحریم بین‌المللی تایپه از طریق راهبردهای دیپلماتیک به عمل آورده است و در این راستا این رویکرد را به‌عنوان بخشی از استراتژی یکپارچگی سرزمینی چین توجیه کرده و با این اقدام در پی انزوای

بیش از بیش تایوان در سازمان‌های بین‌المللی و جهانی است (Herscovitch, 2022:1). ضرورت بهره‌گیری از ترکیبی از قدرت در سیاست خارجی چین باعث شده این کشور راهبردهای گوناگونی در جهت انزوای بین‌المللی تایپه بهره‌گیرد که یکی از مهم‌ترین آنها قدرت اقتصادی این کشور است. به عبارتی چین با استفاده از اهرم اقتصادی سعی در ایجاد فشار و تلاش برای انزوای این کشور از طریق راهبردها کاهش تجارت بین‌المللی با تایپه را دنبال می‌کند و سعی در ایجاد سازوکارهای کاهش مرادوات تجاری و اقتصادی با این کشورها را دارد از سوی دیگر فشار بر روی شرکت‌ها داخلی و چینی در جهت کاستن مرادوات تجاری یا تحریم محصولات تجاری و کشاورزی تایوان سوی دیگر اقدامات این کشور در جهت ایجاد فشار بر روی تایپه در راستای تغییر رفتارهای بین‌المللی این کشور است. از سوی دیگر بخشی دیگر سیاست‌ها پیشرو چین در جهت تأثیرگذاری بر مردم و شهروندان تایوانی است به عبارتی پیگیری سیاست انزوای تایپه نه تنها مس تواند آثار گوناگون بین‌المللی را برجای بگذارد؛ بلکه به شکل قابل توجهی تأثیرات بسیار در جامعه تایپه می‌تواند داشته باشد موضوعی که نه تنها باعث ایجاد بی‌ثباتی و آشوب‌هایی شود؛ بلکه مشروعیت داخلی حاکمیت تایپه را زیر سؤال می‌برد (Hale, 2024:2).

بعد دیگر سیاست انزوای تایوان مربوط به تلاش‌های بین‌المللی با شرکت و دولت‌های گوناگون در جهت عدم‌پذیرش استقلال تایوان است امری که برای چین به‌مثابه خدشه‌دار شدن وحدت سرزمینی در نظر گرفته شده است و براین اساس پس از اقدامات گوناگون بیجینگ در جهت مقابله با تلاش‌ها بین‌المللی تایوان و قانون وضع شده ایالات متحده آمریکا تحت عنوان ابتکار بین‌المللی حمایت و تقویت متحدان تایوان¹ تلاش‌های چین برای انزوای بیشتر تایپه به طور قابل توجهی افزایش پیدا کرده است و با هرگونه ادعاهای بین‌المللی مبنی بر تأیید حاکمیت تایپه مقابله خواهد کرد امری که جز اصول غیرقابل‌تغییر سیاست خارجی این کشور محسوب می‌شود.

تلاش جمهوری خلق چین برای مقابله با رویکردهای استقلال‌طلبانه تایوان به شکل قابل توجهی رویکرد چندبعدی و ترکیبی دارد به‌نحوی که رهبران چینی در بسیاری از رویدادهای و دیدارهای بین‌المللی با متهم کردن تایوان و تلاش‌های این کشور در جهت مداخله بازیگران فرامرزی به شکل‌های گوناگونی مشروعیت تایپه را زیر سؤال می‌برند. از سوی دیگر این رویکرد رفتاری در دوره‌های تاریخی و رویدادهای سیاسی به شکل قابل توجهی شدت می‌گیرد به‌گونه‌ای که در طی انتخابات سراسری سال‌ها

¹ Taiwan Allies International Protection and Enhancement Initiative

۲۰۱۶ و ۲۰۲۰ چین سلسله‌ای از حملات را علیه تایپه در جهت انزوای بین‌المللی ترتیب داد که اثرات اقتصادی و مالی قابل توجهی برای تایوان تحمیل گردید. از سوی دیگر در آستانه انتخابات ۲۰۲۴ تایوان نخبگان و رهبران چین با مشروعیت زدایی از این انتخابات سعی در کاستن اهمیت و اعتبار این رویداد سیاسی را داشتند به نحوی رئیس جمهور چین در آستانه انتخابات به طور علنی اتحاد مجدد چین و تایوان را اجتناب ناپذیر دانست. با توجه به حمایت‌های دیپلماتیک و سیاسی قدرت‌های منطقه‌ای و فرمانطقه از تایوان در مواجهه با سیاست‌های و استراتژی‌های ترکیبی چین از منظر رهبران این کشور بهترین اقدام در جهت مقابله با سیاست‌های استقلال طلبانه و تنش آمیز تایپه بهره گیری از استراتژی "پیروزی بدون اقدام مستقیم نظامی" است. به عبارتی تجربه جنگ اوکراین و مقابله تمام عیار با روسیه در کنار رویکرد تاریخی و فرهنگی چینی مبنی بر صبر استراتژیک باعث شده این کشور از استراتژی‌های همچون انزوای بین‌المللی تایپه بهره گیرد که در نوع خود باعث فرسایش شناسایی بین‌المللی و پرستیژ تایپه می‌گردد (Brands, 2024: 1).

یکی دیگر از موضوعات مهم و راهبردی در راهبردهای انزوای بین‌المللی تایوان توسط چین، بهره‌گیری از بیجینگ از قدرت اقتصادی و تجاری است. به عبارتی این کشور در مناسبات اقتصادی خود با کشورهای گوناگون تلاش دارد از طریق ایجاد روابط گسترده مالی موضوع عدم شناسایی بین‌المللی تایپه را به روابط تجاری و مالی وارد سازد. به عبارتی احترام به اصل چین واحد و رعایت اصول آن و عدم موضع‌گیری نسبت به این موضوع از اصول غیرقابل تغییر بیجینگ در ایجاد روابط تجاری و اقتصادی به‌خصوص نسبت به مناسبات تجاری با کشورهای جهان سوم به‌خصوص کشورهای آفریقایی وجود دارد به نحوی در بسیار از مناسبات بیجینگ با اعطای وام‌های کلان و کمک‌های اقتصادی به دنبال کسب حمایت این کشورها از دیدگاه رسمی چین نسبت به شبه‌جزیره تایوان در سازمان‌های بین‌المللی است از سوی دیگر تایپه در راستای مقابله با این استراتژی به دنبال ایجاد مناسبات گسترده با کشورهای آفریقایی و اروپایی است این موضوع با توجه به سلطه اقتصادی چین در آفریقا موضوعی بسیار دشواری است (Abram, 2023: 2). با وجود این رویکرد رفتاری جمهوری خلق چین در مواجهه با تایوان نشان می‌دهد این کشور با ترکیب قدرت اقتصادی و ابتکارات سیاسی به دنبال تقابل همه‌جانبه با این کشور است و این امر نشان‌دهنده ظهور تعریفی جدید از قدرت است و این که محدود کردن قدرت به توانمندی‌های نظامی در عصر تغییرات فناورانه و تحولات بین‌المللی نمی‌تواند اثرات قابل توجهی داشته

باشد؛ لذا بهره‌گیری ترکیبی از قدرت سیاسی، نظامی، اقتصادی، رسانه‌ای یا به عبارتی سخت و نرم در جهت زندگی سیاسی بین‌المللی امری مهم و ضروری است.

۳-۴. چین و جنگ رسانه‌ای علیه تایوان

ظهور فناوری‌های نوین و گسترش تکنولوژی‌های پیشرفته منجر به دگرگونی‌های بسیاری در ابعاد بین‌المللی شده است. استفاده گسترده از ابزارهای الکترونیک، رسانه‌های جمعی و نقش کلان این ابزارها در زندگی سیاسی اجتماعی تحولات بسیاری را در پی داشته باشد. در روند بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی استفاده تاکتیک‌های گوناگون از طریق ابزاری متعدد جهت اختلال در روند شناخت و تفکر عمومی امری بسیار مهم و راهبردی است به عبارتی استفاده از شیوه‌های متعدد همچون پروپاگاندای رسانه‌ای در جهت تحریف اخبار و اطلاعات در بین اذهان عمومی و استفاده از آن در راستای اهداف سیاسی باعث اهمیت گسترده رسانه‌های عمومی و اجتماعی شده است. از سوی دیگر جنگ‌های ترکیبی در کنار جنگ‌های شناختی به صورت مستقیم و غیرمستقیم در فضای سایبر، فضای مجازی رسانه‌ها و حتی در عرصه‌های فرهنگی و اجتماعی ظهور پیدا می‌کند و موضوعی که مهم‌ترین حوزه عمل آن در ابعاد الکترونیک و فضای آنلاین صورت می‌پذیرد (Takagi, 2022:3).

تحولات فناورانه و دیجیتال در قرن اخیر باعث شده رسانه‌های اجتماعی در شکل‌دهی سیاست‌ها و پیش برد استراتژی‌ها در اذهان عمومی نقش به خصوصی داشته باشند. این دگرگونی‌ها در نوع خود منجر به بهره‌گیری دولت‌های از این ابزار در جهت اهداف گوناگون گردیده و باعث شده رسانه‌های اجتماعی و عمومی در خدمت اهداف سیاسی و اجتماعی باشند. با وجود این چین با دارا بودن از جمعیت گسترده و حضور شبکه‌های خبری مهم و راهبردی و همچنین بهره‌گیری از پلتفرم‌های مجازی در صفحات آنلاین از تأثیرگذاری به خصوصی برخوردار است و این موضوع باعث شده این کشور در جهات گوناگون از این راهبرد در جهت اهداف سیاسی بهره‌گیرد که یکی از مهم‌ترین آن بهره‌گیری این ظرفیت در رویکرد یکپارچگی سرزمینی چین در قبال تایوان است. به عبارتی بیچینگ با استفاده قدرت رسانه‌ای خود در برهه‌های حساس سیاسی حملات رسانه‌ای گسترده و سازمان‌یافته را ترتیب می‌دهد به نحوی که در آستانه انتخابات سراسری تایوان حملات رسانه‌ای گسترده بر علیه نامزدهای انتخاباتی و در جهت مشروعیت‌زدایی صورت گرفت که به دنبال ارتباط این نامزدهای انتخاباتی به واشنگتن و تلاش برای مقابله با چین عنوان می‌کردند. از سوی دیگر شبکه‌های خبری و رهبران سیاسی چین با اعلام موضع‌گیری‌های گسترده در شبکه‌های خبری و رسانه‌ای بر علیه انتخابات و به مردم تایوان هشدار دادند

که هرگونه انتخاب نادرست می‌تواند باعث ایجاد جنگ و ناامنی در تنگه تایوان گردد. با این وجود این اقدامات بخشی از راهبرد جنگ رسانه‌ای و عملیات روانی چین در استراتژی یکپارچگی سرزمینی است. براین اساس چن چین - جن نخست‌وزیر تایوان اذعان داشت "بیجینگ ترکیبی از اجبار اقتصادی، تظاهرات نظامی و دروغ‌های آشکار برای ارباب همسایه‌اش استفاده می‌کند، چین به طور فعال جنگ شناختی را علیه تایوان از طریق اطلاعات نادرست به راه انداخته است. همکاران محلی به انتشار و بازتاب این پیام باعث می‌شوند تا احساسات عمومی و جامعه تایوانی را بی‌ثبات کنند. (Lau, 2024:1).

از سوی دیگر بعد دیگر با ظهور فناوری‌های مدرن و انقلاب‌های دیجیتال حملات رسانه‌ای چین علیه تایوان به شکل قابل توجهی گسترش و ابعاد جدیدی را به خود گرفته است. رسانه‌های اجتماعی به عنوان یکی از مهم‌ترین ابعاد رسانه‌های اجتماعی به میدان نبردهای بصری و رسانه‌ای چین تبدیل گشته است به عبارتی چین از این رسانه‌ها به همراه شبکه‌های دولتی خود به عنوان نمادی از قدرت داخلی کشور و همچنین به عنوان یکی از اصلی‌ترین ابزارهای در جهت مبارزه با نیروی‌های جدایی طلب در نظر می‌گیرد. بهره‌گیری از رسانه‌های و شبکه‌های اجتماعی همچون تیک‌تاک و انتشار اخبار گسترده مربوط به ناسیونالیسم چینی ضرورت تحقق یکپارچگی سرزمینی به عنوان بخشی از اصلی‌ترین راهبرد جنگ رسانه‌ای بیجینگ در قبال تایوان شناخته می‌شود. رسانه‌های اجتماعی نقش بسزایی در شکل‌دهی افکار عمومی دارند و براین اساس بخشی از اهداف حملات رسانه‌ای چین معطوف به مردم و شهروندان تایپه‌ای است و به نحوی که در این حملات چین سعی دارد نظرات منفی و تحریف اطلاعات و نگرش مردم را جهت حمایت تایوان تضعیف نماید و به دنبال جهانی ساختن رویکرد یکپارچگی سرزمینی خویش از طریق بهره‌گیری از رسانه‌های اجتماعی و خبری و پلتفرم‌های آنلاین است. از سوی دیگر چین با بهره‌گیری از رسانه‌ها حجم وسیعی از جنگ شناختی را علیه تایوان اتخاذ کرده و این رویکرد را به شکل ویژه‌ای با سایر بخش‌های همچون فضا، دریا و هوا ترکیب نموده است. در این بین پلتفرم‌های رسانه‌های جمعی به محور اصلی میدان نبرد تبدیل شده‌اند بیجینگ در این راستا از طریق تحقیق و توسعه گسترده شبکه‌های خود، قدرت رسانه‌های اجتماعی در شکل‌دادن به روایت‌ها و شناخت را بر روی رویدادها و اقدامات سازمان می‌دهد (Singer & Baughman, 2023:2). از سوی دیگر چین در ابعاد بین‌المللی یک جنگ رسانه‌ای گسترده را علیه تایوان ترتیب داده است. به عبارتی این کشور با توسل به قدرت اقتصادی و سیاسی بین‌المللی خود و با بهره‌گیری از شبکه‌های بین‌المللی و توانایی در زمینه رسانه‌های جمعی در پی انتشار اخبار و مشروعیت‌زدایی از تایوان است و این کشور را متهم به تا امنی

در دریای چین جنوبی می‌نماید. کوتاه‌سخن اینکه تجربیات جنگ‌های مستقیم بین‌المللی و همچنین جنگ روسیه و اوکراین و مقابله بین‌المللی با مسکو، چین را به سمت بهره‌گیری گسترده جنگ ترکیبی علیه تایوان سوق داده است. به عبارتی بیجینگ با رویکردهای ترکیبی و بهره‌گیری از توانایی‌های رسانه‌ای و اقتصادی و سیاسی خود به شکل دیگری در حال مقابله با تایوان است. رویکردی که نه تنها اثرات قابل توجهی دارد؛ بلکه به شکل وسیعی وجهه بین‌المللی و جهانی چین را کمتر تحت‌الشعاع قرار می‌دهد این کشور را به سمت اهداف استراتژیک از پیش تعیین شده خود یا به عبارتی یکپارچگی سرزمینی و ایجاد چین واحد مصمم می‌نماید.

نتیجه‌گیری

تلاش برای بازپس‌گیری سرزمین‌ها تاریخی و ایجاد چین واحد از اهداف مهم راهبردی و اصول غیرقابل‌تغییر چین می‌باشد. این کشور در برای عملی ساختن این هدف از سیاست‌ها و روش‌های گوناگونی بهره می‌گیرد که در این بین جنگ ترکیبی دارای جایگاه به خصوصی است. جنگ‌های ترکیبی به‌عنوان شیوه‌های نوین درگیری و نسل جدید در منازعات نظامی در سیاست خارجی چین دارای جایگاه به خصوصی است و این کشور از این راهبرد در جهت اهداف گوناگون همچون یکپارچگی سرزمینی بهره می‌گیرد. چین به عنوان سرزمینی تاریخی و کهن همواره از این نوع استراتژی‌ها بهره گرفته است و تاریخ سرزمینی این کشور و منازعات گوناگون سرزمینی و فرا سرزمینی این امر را به طرق گوناگون نمایان می‌سازد. از سوی دیگر با دگرگونی‌های فناورانه این کشور با بهره‌گیری از ظرفیت‌ها بسیار از جنگ ترکیبی در راستای یکپارچگی سرزمینی بهره می‌گیرد که در این اقدامات گوناگون این کشور در قبال تایوان و اعمال استراتژی‌ها ترکیبی گوناگون بر علیه تاییه بسیار قابل‌توجه است که در این بین از سه استراتژی حملات سایبری، جنگ رسانه‌ای و تلاش برای انزوای بین‌المللی تایوان به‌عنوان سه راهبرد ترکیبی و استراتژیک این کشور معرفی شده است. حملات سایبری به‌عنوان یکی از ابزارها نوین در حوزه ادبیات نظامی به میزان قابل توجهی از جانب چین مورد استفاده قرار گرفته است. به عبارتی این کشور با این راهبرد به دنبال ایجاد بی‌ثباتی و بی‌نظمی در شبکه‌های سراسری انرژی و سایر مناطق کلیدی تایوان را پیگیری می‌کند. حملات سایبری چین به میزان قابل توجهی بخشی مهمی از سیاست‌ها و راهبرد جنگ ترکیبی این کشور را تشکیل می‌دهد. از سوی دیگر چین با بهره‌گیری از حملات سایبری به دنبال به دنبال نفوذ به سیستم‌های اطلاعاتی تخریب داده‌ها را دنبال می‌کند و از این طریق به دنبال کنترل یا تهدید دشمن و ایجاد دغدغه‌های امنیتی استفاده می‌نماید و بهره‌گیری از این نوع حملات باعث شده به

یکی از اصلی‌ترین تهدیدهای امنیتی تایوان تبدیل گردد. باوجود این ابعاد دیگر جنگ ترکیبی چین علیه تایوان به تلاش‌های گسترده این کشور در جهت انزوای بین‌المللی این کشور مربوط می‌شود. به عبارتی سیاست‌های گسترده و بین‌المللی بیجینگ و نقش ویژه دیپلماسی بین‌المللی این کشور باعث شده به یکی از اهرم‌های کلیدی در جهت مقابله با تلاش تایوان در راستای استقلال و جدایی از سرزمین مادری در نظر گرفت. به عبارتی در دیپلماسی بین‌المللی باعث انزوای بیش از پیش تایپه گردیده و در بسیاری از همکاری‌های اقتصادی و تجاری بین‌المللی چین با کشورهای مختلف همراهی با دیدگاه‌های چین در جهت مخالفت با رویکردهای استقلال‌طلبانه تایوان امری مهم و کلیدی است. از سوی دیگر تلاش‌های چین در سازمان‌های بین‌المللی در جهت مخالفت با سیاست‌های تایوان بخشی دیگری از سیاست‌های جنگ ترکیبی تایوان در نظر گرفته می‌شود. این امر در کنار متغیرهای کلیدی بهره‌گیری از رسانه‌های جمعی و حملات رسانه‌ای ضلع سوم جنگ ترکیبی چین را علیه تایوان تشکیل می‌دهد. به عبارتی اتخاذ رویکرد رسانه‌ای و بهره‌گیری از شبکه‌های اجتماعی و رسانه‌های جمعی و تلاش برای مشروعیت‌زدایی از تایوان و ایجاد شکاف‌های شناختی در بین جامعه و مردم و تفکرات اجتماعی تایوان از مهم‌ترین سیاست و اهداف حملات رسانه‌ای چین است. حملات رسانه‌ای و سیاست رسانه‌ای چین در موقعیت‌های گوناگون به‌خصوص در انتخابات سراسری تایوان به شکل قابل توجهی شدت می‌گیرد و تهدید و ایجاد شک و ترس در بین مردم تایوان از اصلی‌ترین اثرات آن است. کوتاه‌سخن اینکه جنگ‌های ترکیبی امروزه نقش ویژه‌ای در منازعات و اختلافات سیاسی دارند و بهره‌گیری ترکیبی از قدرت سیاسی و اقتصادی نظامی امری مهم و راهبردی در نظام بین‌الملل در نظر گرفته می‌شود و برای دولت‌های ضروری است که در راستای پیشینه‌سازی قدرت ترکیبی از قدرت نظامی و اقتصادی و سیاسی را دارا باشند به عبارتی چندبعدی بودن قدرت امری استراتژیک و راهبردی در جهت حفظ بقا و امنیت در زندگی سیاسی-اجتماعی بین‌الملل در نظر گرفته می‌شود. با این وجود داده‌های پژوهش نشان می‌دهد موفقیت جنگ ترکیبی چین علیه تایوان نسبی بوده است به عبارتی تایوان تلاش‌های بسیاری نموده که راهبردهای ترکیبی بیجینگ موفقیت‌آمیز نباشد و در این راستای حمایت کشورهای غربی همچون ایالات متحده آمریکا بسیار راهبردی و کلیدی است به گونه‌ای واشنگتن حمایت سیاسی و دیپلماتیک گسترده‌ای را از تایپه داشته، روندی که می‌تواند این کشور را به شکل قابل توجهی در برابر حملات ترکیبی چین در امان نگه دارد.

References

- Abram, t. (2023). *Taiwan- African Relations: Small- Successes larger Uncertainty*. Student Think Thank for Europe - Asia Relations, 12.
- Anderson, A. (2020). *China's Hybrid Warfare*. Ideas& issue (Strategic Policy), 3.
- Art, R., & Waltz, K. (1999). *The use of force: Military power and international politics*. Rowman& Littlefield Publishers INC, 15.
- Chakravorty, P. (2019). *Hybrid Warfare in the Sino- Indian context*. Claws journal.
- Challancy, B. (2021). *China's global hybrid warfare*. Project syndicate, 2.
- Clark, M. (2020). *China's Application of the three warfare in the south China sea and Xinjiang*. Foreign policy research institute by Elsevier.
- David Baker, B. (2015). *Hybrid Warfare with Chinese Characteristic*. The Diplomat.
- Erin, H. (2022). *How Beijing uses Economic Coercion to try and sway Taiwan's Election*. Aljazeera.
- Herscovitch, B. (2018). *China's Effort to Isolate and Intimidate Taiwan are Pushing U.S Closer*. Georgetown Journal of International Affairs, 1.
- Hoslag, J. (2018). *A Political history of World: Three thousand Years of War and Peace*. A Pelican Books.
- Laris, G. (2021). *Chinese Hybrid Warfare Approach the logic of Strategy*. National Security and the Future, 4.
- Lau, S. (2024). *China Bombards Taiwan with Fake News A head of Election*. The Politico, 1.
- Lin, B. (2022). *A new Farmwork for Understanding and Countering China's Gray Zone Tactics*. Rand Corporation.
- Miracola, S. (2018). *Chinese Hybrid Warfare*. Institute for International Political Studies.
- Potalano, A. (2021). *Fifty Shades of Grey? how Chinese Hybrid Warfare is Changing*. Department of war Studies: King College London.
- Raska, M., & Hacıyakupoglu, G. (2021). *Chinese Political Warfare in Taiwan Strategic Methods and Global Implication*. Rajarastan School of International Security (RSIE).
- singer, P., & Baughman, j. (2023). *Chinese Social Media Attacks are part of a larger Cognitive Warfare*. the Defense post.
- Speranza, L. (2020). *A Strategic Concept of Countering Russian and Chinese Hybrid theory of Hybrid Warfare*. Institute for Study of War (ISW).
- Thomas, M. (2022). *The Chinese root of Hybrid Warfare*. Center for European policy Analysis (CEPA).
- Voyger, M. (2022). *What is Hybrid Warfare Really? Center for European Policy Analysis*, 1.
- Wang, C. (2022). *Taiwan Government Faced 30 million Cyber Attack per Month*. Privacy & Date Security Law, 1-2